

Anna Bujnowska

"My powstaniem i żyć będziem".
Pierwiastki narodowe i patriotyczne
w poezji Jerzego Żuławskiego, Jacek
Szurek [w:] "Między literaturą a
historią. Z tradycji idei
niepodległościowych w literaturze
polskiej XIX i XX w.", Red. E.Łoch,
J.J.Adamowski, Lublin 1986 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 276

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZTURC Włodzimierz: "Dziadów" Adama Mickiewicza część III - misterium wskrzeszenia nadziei. "Przegląd Humanistyczny" 1986 nr 3/4 s. 83-9.

Wyznacznikiem treści i kluczem do interpretacji III cz. "Dziadów" jest symbol ziarna. Ziarno u Mickiewicza wyjaśnia historię świata i rolę w niej narodu polskiego (złożony w grobie czeka na zmartwychwstanie). Symbol ziarna pozwala na połączenie w dramacie recytowanej przez Zegotę bajki Goreckiego oraz postaw Konrada i Księdza Piotra. Rozpacz Konrada jest odpowiednikiem rozpacz Demeter, zaś optymizm Księdza Piotra (odpowiednik Kory z mitu eleuzyńskiego) wynika z wiary, że Polska jest ziarnem danym światu przez Boga. Takie rozumienie historii ukazujące śmierć i klęskę jako stan przejściowy miało wyraźne funkcje terapeutyczne - nadzieję odzyskania wolności po klęsce powstania listopadowego.

BP/104/105

A.B.

SZUREK Jacek: "My powstanem i żyć będziem". Pierwiastki narodowe i patriotyczne w poezji Jerzego Żuławskiego. /W:/ Między literaturą a historią. Z tradycji idei niepodległościowych w literaturze polskiej XIX i XX w. Red. E. Łoć, J. Adamowski. Lublin 1986, Wyd. Lub., s. 176-193.

Autor zwraca uwagę na mało badaną twórczość poetycką Jerzego Żuławskiego. Żuławski-poeta aprobeuje twórczość romantyków z jej nurtem niepodległościowy. Po roku 1906 przestaje pisać wiersze, zajmuje się prozą i dramatem. Dopiero w czasie wojny powstają utwory "Do moich synów" i "Dla niektórych moich »przyjaciół«". Sposób widzenia spraw narodowych w poezji czyni Żuławskiego bliskim Wyspiańskiemu.

BP/104/106

A.B.